

Antroposofisk sommerstevne i Järna, 6. – 13. juli 2025

Man kan oppleve at vår tid mer og mer er preget av polariteter; ting og situasjoner settes opp mot hverandre på en krevende måte. En splittelsens og spaltningens tid, opprivende scener spiller seg ut for våre øyne, så vel i den lille krets, som i det store verdenssamfunnets drama. Hvem kan vi stole på? Alle hendelser kommer tettere innpå, det er vanskelig å gjemme seg bort. Polariteter viser seg i alle sammenhenger. Vi dras mellom ytterligheter, og det kreves at vi tar valg, at vi markerer standpunkt. Bildet av at vi står foran en korsvei stiger frem.

Dette er tiden for valg.

Det rette valg.

Men dette er ikke tiden for å velge side.

Dette er tiden for å velge alle sider.

Dette er tiden for å bevisstgjøre, gjennomleve, gjennomføle alle sider av en sak. Dette er tiden for å øve seg i å betrakte alle mennesker som søstre og brødre. Vi er vevet i hverandre i et intrikat og utfordrende mønster.

Vi kan velge side og stå ubøyelig for det over tid, ta avstand og vise noen og noe bort. Men en gang skal også dette veies på gullvekt, en gang skal *virkingen* av våre handlinger og valg gjennomføres, gjennomleves.

Det ligger en polaritet i alt det skapte: natt og dag, varmt og kaldt, kvinnelig og mannlig, hardt og mykt, liv og død. Problemet ligger ikke uten videre i dette polære, men i faren for å sette seg fast i en av ensidighetene, eller i en bestrebelse på å få alt og alle til å stå opp mot hverandre. Faren ligger i å ikke ville søke seg frem til midten, til det som harmoniserer ytterlighetene. Faren ligger i å ikke ville vite om denne hjertets gullvekt.

Vi må utvikle en holdning som ikke viker tilbake for å erfare ekstremene, men som samtidig bestreber seg på å finne vektens opphengspunkt, det høyere hypomoklion for det som fremstår som motsetninger.

I flere sammenhenger taler Rudolf Steiner om årsaken og virkningen av første verdenskrig. Blant mange elementer tar han i 1917 frem polaritetsproblematikken, og formulerer den som en lovmessighet: «Gesetz der Zweispaltung.» – splittelsens lov eller loven om dikotomi. Når noe fremstår som ekstremt ensidig, fremtrer det ofte en like ekstrem motsetning. Vi blir vitne til en selvforsterkende, dødbringende spiral. Dypere og dypere inn i en uløselig konflikt. Kjærligheten til alle erstattes av kjærligheten til noen.

Og det som lå, og ligger, som evner og fremtidige oppgaver i den østlige og vestlige verden, har en tendens til å falle ned i uforsonlige ensidigheter slik at det frembringer nasjonal egoisme på den ene siden og nasjonal jeg-løshet på den andre. En ensidig frihetsidé kontra en ensidig likhetsidé. Kapitalisme kontra kommunisme.

Og det vanskeligste gjenstår: å verdsette begge for det edle og nødvendige i dem, og å formulere noe som forbinder, utveksler, renser og opphøyer dem begge: broderligheten. Og å gjenkjenne det åndelige i det som møter oss.

I disse dager kan man ha følelsen av at Europa som et midtens område er i ferd med å forsvinne, men samtidig ser vi at broderlighetsideer løftes frem på nytt.

*

For fjerde gang vil Den Frie Høyskolen for Åndsvitenskap – antroposofiens hjerteorgan – invitere til et fellesarbeid omkring sentrale menneskehetsdannende spørsmål og temaer. Og åpner dette for alle som har interesse i et arbeid *på seg selv og med* de andre.

Årets sommerstevne heter nettopp: KORSVÄGAR – et høyskolearbeid omkring Kristus-impulsen med utgangspunkt i den 14. time i Mikaelsskolen. Og det som møter oss i de meditative bilder i denne sentrale timen, oppfordrer oss til å gjennomskue ytterlighetene i oss selv og i verden, for deretter å arbeide frem den midtre posisjonen.

Av det mangfoldige programmet kan vi nevne:

Presten **Ylwa Breidenstein** vil ta frem Kristusimpulsene i den 14. Klassetime. **Thomas Anderson** vil tale om hierarkienes virkning. **Helena Nordlund** skal ha et innlegg om det allment-kristelige utenfor alle religioner. **Sigríður Þorbergsdóttir** skildrer en søken etter den gudommelige Sophia. **Anne Ingeborg Haugholt** vil beskrive hva som ligger i det å pleie syke mennesker. **Ulrika Kärrmann** vil arbeide med åndedrettet og tilhørende klangeksperimenter. **Daniel Håkanson** skal holde et foredrag om økonomi og utviklingen av dømmekraft. Legen **Susanne Wärnhjelm** vil skildre hjertet ut fra sin synsvinkel. **Gry Alsos** vil snakke om tilgivelse. **Dag Balavoine** vil ta opp den Natanske Jesus-sjel i sitt bidrag. **Bente-Katja Bø** skal holde et billedkunstnerisk foredrag om Lars Hertervig – en norsk maler og mystiker. **Odd Lindbråten** vil bidra med to billedkunstforedrag: om Kristusbilder til alle tider og om Joseph Beuys og varmens gåtefulle eksistens.

Dertil kommer kunstutstillinger, samtalegrupper og forskjellige praktiske arbeidsgrupper. Og ikke minst sunn og velsmakende mat.

Detaljert program vil foreligge om noen uker. Påmelding og opplysninger kan fås gjennom Antroposofiska Sällskapet i Sverige: kontakt@antroposofi.nu eller på deres hjemmeside: www.antroposofi.nu. I Norge: www.antroposofi.no.

Vi møtes ved neste korsvei

Alle er velkomne!

Kolbu 20.02.25.

for initiativkretsen: Odd Lindbråten

som ellers består av Bente Katja Bø, Dag Balavoine, Erland Kornfeld, Gry Alsos, Helena Nordlund, Laura Aarnio-Friman, Thomas Andersson, Thomas Dahlström og Ulrika Kärrman.